

Selmeczbányai Hetilap

VEGYES TARTALMÚ HETILAP.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is ezimzendő.

Előfizetési ára:

Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 „
Negyedévre 1 „

Egyes szám ára 10 kr.

Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges A. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Megjelenik minden vasárnapon.

Hódolat a királynak.

Selmeczbányán.

Ő felsége, szeretett koronás Királyunk névnapját a szokottnál nagyobb fényvel ünnepelte meg városunk is — mint azt előre jeleztük — az elmúlt hétfőn.

Már korán reggel zászlódíszít öltött városunk s 9 órákor nagy, zenés mise volt a Nagyboldogasszony-templomban, melyen a kir. hivatalok tisztviselői, avárosi tisztikar stb. testületileg vettek részt, legtöbben díszmagyar-, sokan fényes egyeuruhában. A misén Podhragyay Pál prépost-plébános celebrált fényes segédlettel s a templomi zenekar gyönyörű misét adott elő Cziczka Sándor karnagy vezetése alatt. Különösen szép volt Vodráska fuvola és Knezovics Irma és Berzeviczy Margit kisasszonyok szoprán-szólója.

Este 7 órákor kivilágított a város s gyönyörű látványt nyújtott a kivilágítás a leányvári magaslatról szemlélőnek. Különösen szépen festett a Deák Ferencz-utca s a Szentháromság-tér. Közönségünk, dacára a kellemetlen, esős időnek, ezrével tolongott a városban, megszemlélendő a város kivilágítását. A főutcákon végig a bányász-zenekar játszott, amely a Szentháromság-téren összegyűlt közönség előtt a Hymnuszt és a Szózatot játszotta el. A kivilágítás 9 óra tájban ért véget. A házak elég szépen voltak kivilágítva, de itt-ott nagyobb fényt vártunk volna. Említést érdemlő transparentek a következő épületeken díszlettek: a bányagazgatósági épületen, a bányaiskola ablakaiban, a tűzoltó őrszoba ajtaja fölött, a városház tornyának erkélyén, a Szentháromság-szobor előtt; a Belházy-féle akadémiai épület egyik ablakából egy reflektor hintette szét vakító sugarait stb. Közönségünk méltó kegyelettel oszlott szét esteli 9 óra tájban, szíve mélyéből óhajtván ős városházunk erkélyén fénylő kívánatát:

„Éljen a király!”

*

Korponán.

Felséges Királyunknak azon kegyeletes elhatározását, hogy udvartartása költségére emlékszóbrokkal

örökíti meg nemzeti multunk tíz nagy alakját, Korpona városa is mult vasárnap, október 3-án ünnepelte meg. A népünnepély délután 3 órákor kezdődött a város főterén, ahol óriási közönség gyűlt össze. A város zászló díszít öltött. Az összes tanintézetek ifjusága tanítóik vezetése alatt zászlókkal kivonult az ünnepélyhez, mely a Szózat eléneklése alatt vette kezdetét. Ezután következett dr. Szányi József felsőbb népiskolai igazgató magyar és Machovich Izidor tót beszéde, melyekben kifejtették az ünnepély jelentőségét. Az összegyűlt közönség lelkesen megéljenezte a legelső magyar embert, a királyt s tetszésnyilvánításával, gyakorta félbeszakította a beszédeket. A Hymnuszt eléneklésével véget ért a tulajdonképeni ünnepély. A köznép továbbra is ott maradt s a palásti zenekar játszott a főtéren. — Este a város 6—8-ig fényesen ki volt világítva. Szép látványt nyújtott a főtéren álló Szentháromság-szobor, melyet Turnay Sándor és Smetana Szaniszló díszítettek, továbbá a városház, Knezovics városi ügyész és Halmay főszolgabíró lakása. 8 óra után az alsó-fogadóban táncmulatság volt, mely kora reggelig tartott. — Ő felsége névnapját másnap ünnepelte a város. A r. kath. templomban Machovich apát tartott misét fényes segédlettel, amelyen igen szép magyar egyházi énekeket adtak elő Lukácsné Szeveriny Ilona urnő és Albert Gizella kisasszony duettben, ritkító rutinnal, Smetana Szaniszló orgonakísérete mellett. A jelenvolt közönség a Hymnuszt eléneklésével oszlott szét. Az ev. templomban Kliment Lajos lelkész tartott magyar isteni tiszteletet. Mindkét templomban a városi hatóságok, az intelligencia színéjára s a tanuló-ifjuság vettek részt. — Tartsa Isten királyunkat, nemzetünk atyját hű magyar népe öröme s boldogítására sokáig! Éljen a király!

*

Bakabányán.

A szeretet és hála melegeivel s örömteljes szívvel ünnepelte meg Bakabánya is ő felségének nevenapját; mindenki érezte, hogy mily hálával tartozik azon nagyszerű ajándékért, amelyben legkegyelmesebben részesítettünk. A közönség fellebogóztatott s még a legszegé-

voltunk, fiatalok. Nekem nagy ambíciózom volt s csak akkor tudtam sirni, ha őn oda könyökölt az asztalra s néha-néha meglökte a karomat. Emlékszik-e menyit ezivódtunk e fölött s a győztes mindig őn volt, merl lefegyverzett egy csókjával. S mindez megszűnt. Ugy tünik felez a levél, mint valami rossz álom, melyből édes lesz a kiábrándulás; pedig való, hisz itt van kezemben levele ismert gyöngybetűivel. Oly nehéz a fejem, oly bágyadtak, betegnek érzem magam, s az a tudat, hogy tán őnt többé sohasem láthatom, hogy őnt sohasem szerethetem, oh! az a tudat majd megőrjít.

Vajon gondolt-e őn arra, hogy nekem mily nagy szomorúságot fog okozni, bizonyára igen. Hisz őn oly jó, oly nagylelkű volt mindig, lehetetlen, hogy ily rövid idő alatt ennyire megváltozzék. Ez természet szerint lehetetlen. Bizonyára őn is szenved s átéli ugyanazon kinokat, miket én.

Bocsásson meg nagyságos asszonyom, hogy rövid levélkéjére ily hosszan s tán unalmasan válaszolok, de istenem, mikor nekem oly jól esik kiöntenem szívem keserűségét, elpanaszolnom végtelen fájdalomamat, úgy érzem, valami könnyebbülést érzek, hogy kitarhatom őn előtt még egyszer utoljára szívemet. Hisz a mult az engem teljogosit erre, hogy őnnel egy kissé tovább foglalokozzam s hogy leírjam bumát, bánatomat.

Őn azt írja, hogy mi még jó barátok maradhatunk. Én nem hiszem. Mert oly végtelen szerelem után, amilyen a mi szerelmünk volt egymás iránt, a lanyha barátság, a jó cimboraság nem következhetik be. Ez a szerelem örökké fog tartani mindkettőnk lelkében, — bocsásson meg, hogy ily őszinte vagyok — s ezt barátsággá átváltoztatni nem lehet.

Itt csak két vég van: vagy egy apró ólomgolyó, vagy átadni magunkat a feledésnek, s hinni abban, hogy az idő állítólag jó orvos, mely minden sebet behegeszt. De barátságban élni, közönséges dolgokról beszélgetni „uram” „nagyságos asszonyom” megszólításokkal élni, ez előttem lehetetlennek látszik.

Nem akarom felidézni a multat, nem akarom vázolni azt a három évet, a mit együtt töltöttünk a leg-

nyebb napszamos is mécsét gyújtott. Legszebben volt kivilágítva az állami iskola és a községháza. Az állami iskolától indult meg a fáklás menet, több száz emberre szaporodva s éltelve a legalkotmányosabb királyt, a község háza elé, ahol a dalkör Veigel Samu isk. igazg. tanító vezetése alatt nagy hatással énekelte el a „Szózat”-ot; ezután Cziglian Gyula jegyző mondott igen szép lendületes beszédet. — A „Hymnus” eléneklése után a menet körül járván a községet s hazafias dalokat énekelve, nemsokára széteszlott, hogy annál nagyobb számban az október hó 4-iki háladó isteni tiszteleten megjelenjen. A háladó isteni tiszteleten részt vett a községi képviselőtestület, az összes iskolák ifjusága, először a r. kath., azután pedig az ág. ev. templomban, ahol Bujna Márton lelkész igen szép imában kérte az Egek Urát, hogy ő felségét tartsa még soká nepeinek boldogítására!

*

Hegybányán és a környéken.

Hegybánya szomszéd községünk is fényvel ünnepelte meg Királyunk névnapját. — Vasárnap, e hó 3-án nagymise volt a plébániai templomban, melyen Litassy János esp.-plébános pontifikált. A nagymisén megjelent a m. k. bányahivatal tisztviselői kara testületileg, Martiny István kir. bányatanácsos vezetése alatt. — Este fényes kivilágítás volt és a bányász-zenekar a Hymnuszt és a Szózatot kívül több darabot játszott.

A környékbéli községek mindegyikében szintén megünnepelték méltó díszszel e napot és a hegyek ormai messze visszhangoztatták a lelkes, igaz szívből jövő fohászokozást:

„Éljen a király!”

A város költségeloirányzati javaslata.

Mult számunkban említettük, hogy az e hó 12-iki közgyűlés az 1898. évi költségeloirányzati javaslatot is tárgyalni fogja.

Most e javaslat előttünk fekszik és belőle kitűnik, hogy a városnak 1898 évre 434937 korona 39 fillér előirányzott kiadással szemben 408735 korona 49 fillér

nagyobb boldogságban, hagyjuk az emléket, adjuk át a multnak s ha ha lehet — felejtjük el. Hisz őn mindenre, életünk minden fázisára emlékezik tán még jobban mint én, ez az emlék felidézi ugyanis önmagát s akkor rám is fog gondolni, rólam is meg fog emlékezni, s én boldog leszek ebben a tudatban.

Ott leszek gondolatban az őn esküvőjén. Őn látni fog engem lelki szemeivel s az az „igen” amit elrebeg a pap előtt, nekem fog szólni bizonyára, mert őn nem szerethet mást, mint engem, úgy mint én őnt szeretem.

Nem fogok elmenni az őn esküvőjére, mert érzem, tudom szerelmem végtelen nagyságát őn iránt s elébe állnék annak a másoknak; nem akarom az őn jövő sorsát tönkre tenni; nem mondom, hogy boldogságát, mert hisz őn is tudja, hogy a boldogság rövid ideig tartó álom, melyből hosszú a felébredés.

Oththon fogok ülni abban a székben, amely az őné volt három éven át s abban a székben fogom átélni újra az én örökre elvesztett boldogságomat. A lelki érzés természeténél fogva, mely a rokonlelkek közt fenn áll, meg fogom érezni, hogy őn mit gondol s őn, ott az oltár előtt rám fog gondolni tudom.

Őn el fog távozni messze. Én nem fogom keresni a találkozását, de ha a véletlen összehozna bennünket, ugy-e megengedi nagyságos asszonyom, hogy üdvözöljem őnt s ajkammal megérintsem kezét.

S ugy-e megígéri azt is, hogy néha-néha szellemileg felkeres engem üres, hideg szobámban, amelyet őn három évig oly kellemessé tudott tenni s leül szokott helyére, én meg fogom érezni ottlétét s akkor dolgozni fogok, látni fogom őnt s szorgalmas leszek, úgy mint akkor, tudja, mikor kenyérrre kellett.

S mikor így elgondolkozom, úgy érzem, hogy mégis csak szép élet volt a miénk, kár, hogy oly rövid volt. Mi volt a mi szerelmünk? Álom! verőfényes, gyönyörű, édes álom!

Isten veled te édes!

Isten őnnel „asszonyom!”

Poliány Zoltán.

bevétele van és így 26201 korona 90 fillérenyi hiány mutatkozik.

E hiány a kivetendő városi pótdából lesz fedezve, mely pótdó úgy, mint a múlt évben, az állami adónak 27 %-át fogja kitenni és így emelkedni nem fog.

A rendes bevételi pontozatoknál a múlt évihez képest igen csekély különbség mutatkozik, csak a vásár és helypénzszedés jövedelménél látunk folytonos, konzekvens emelkedést, mely emelkedés a rendkívüli bevételek erdészeti részénél is észlelhető.

Persze, hogy a hús cukor stb. általában a fogyasztási s szesz, ital adók csak egyforma bevételi arányt mutatnak és ez nem is fog megváltozni, míg a város ez adók kezelését saját rezsijébe venni nem fogja.

A városi földek jövedelmének bevétele évről évre csökken, mi nagyon figyelemre méltó körülmény.

A rendes kiadások közt feltűnőbb emelkedést mutatnak a nyugdíjak, melyek a múlt évi 9737 korona 50 fillérenyi összeggel szemben 13954 korona 30 fillérenyi összegre emelkedtek.

Ezen emelkedés azonban magyarázatát abban leli, hogy az év leforgása alatt Walmráth Nándor városi kiadó, Huber József tornamester és Clement Gyuláné, városi számvéző özvegye nyugdíja folyosított.

A különféle kiadások között, különféle kisebb kiadások címén 13800 korona van előirányozva.

A múlt év október 7-én tartott törv. hat. biz. közgyűlésen, mely a múlt évi költségvetést tárgyalta, többek felszólalása után határozatba ment, hogy e tétel ezentúl részletesen terjesztessék a közgyűlés elé.

Elvárjuk tehát, hogy a holnaputáni közgyűlés kívánni fogja e tetemes összeg hová fordításának részletes kimutatását.

Az anyag megszezezésére megint csak úgy, mint a múlt évben 500 korona van előirányozva. Pedig a múlt évi október havi közgyűlés Händel Vilmos, Marschalkó Gyula és Chauer Ottó biz. tagok erélyes felszólalása után utasította a város tanácsát, „hogy különféle anyagokkal jól felszerelt rendes anyagszertárról gondoskodjék, melyben bizonyos meghatározott áron a lakosok bármikor beszerezhetik szükségüket.”

Egy év telt el azóta és megmaradt a régi mizéria, a városnak anyagszertára még mostanáig sincs és a mint ezen előirányzathoz követhet, még a jövő évben sem és ki tudja egyáltalán mikor lesz.

A légszeszgyár kiadása ép annyival van előirányozva, mint annak bevétele, azaz 28681 korona 86 fillérel.

Ebből tehát az tűnne ki, hogy a légszeszgyárból a városnak sem haszna, sem kára nincsen. E tételnél azonban határozottan kívánna kellene a közgyűlésnek hogy a város világitására az eddiginél sokkal nagyobb gond fordítassék és a városnak eddig sötétségben leledző különféle pontjain új lámpák állíttassanak fel.

Ugyancsak itt volna már az ideje annak is, hogy a járdák jobb karba hozassanak.

Az egész költségeloirányzati javaslat a régi kaptára van huzva.

Sehol semmi nyoma pl. annak, hogy a városi vízvezetékre ennyi, a régóta vójudó szeretet- és árvaházra ennyi, az utak és utcák radikális helyreállítására és szabályozására stb. stbire előirányoztatik ennyi. — Vagyis a jövő esztendőben ismét minden a régiben marad; mert hiszen még a Szent-János forrásról házilag levezetendő ivóvízvezeték kiadására sem találunk az előirányzati javaslatban valamelyes összeget, a melynek talán szintén ben kellene lennie, ha ezen és az új palota telkéhez vezetendő vízvezetékét már a jövő év folyamán komolyan létesíteni akarnák. Vagy talán ezekről külön előirányzat készül?

Az egész előirányzatban egy örvendetes dolog van és ez az, hogy a községi pótdó nem lesz magasabb és így városunk valóban szegény lakossága nem lesz nagyobb teherrel megróva.

Szinészet.

Ujra megnyitott tehát Thalia temploma nálunk. De ne képzeljünk e Thalia temploma alatt tán valami díszes, vagy csak megfelelő épületet is; szerényen összetakolt deszkaállvány bizony csak a színpad, táncszertemben felállítva; a színész nem mozoghat rajta szabadon, s a közönség az első széksoron túl a szereplőknek csak a felső féltettét látja. Épen nem válik városunk dicsőségére, hogy még valamire színházunk sincs, holott Selmezbányánál kisebb városoknak van. A színészvilágban úgy sincs valami kiváló jó híre városunknak, s igazán nagy önfeláldozás kell ahhoz, hogy kivált nagyobb társulat itt néhány hetet töltsön, hol, eltekintve a meg nem felelő helyiségéből származó mindenféle nehézségektől, még a közönség pártolására sem számíthat biztosan a színész. Mily érülettel léphet föl itt nálunk a világot jelentő deszkákra Thalia hive, ha attól kell tartania, hogy félig üres padosorokat lát majd maga felé tátongani a nézőtérrel. Hiszen, nálunk, sajnos, a vidéki színésznek úgy sincs egyebe, mint tövises pályán szerzett ama dicsősége, hogy ő a nemzeti eszme, a nemzeti nyelv fáradhatlan bajnoka, ki már e hivatásáért is megérdemli a koszorút.

Annál inkább megérdemli a támogatást, a pártolást oly szintársulat, mely buzgó igyekezettel azon van, hogy a közönség műgényeit is kielégítse. Kiss Pál, a szepesi színikerület társulatának derék igazgatója ezen czéllal tűzte ki. El kell ismernünk, hogy az ő társulatának előadásai, mint eddig tapasztalni alkalmunk volt, összevágók és folyékonyak. Meglátszik, hogy a tagok komolyan veszik feladatukat és tanulnak.

Az előadások sorozatát az itt nálunk is megfordult színész, Géczy István oly gyorsan hirre kapott népszínművével „A gyimesi vadvirág”-gal kezdték meg e hó 3-án, vasárnapon. Mivel közönségünk e színmű tartalmát a fővárosi lapok útján bizonyára ismeri s lapunk kerete nem engedi meg mélyebben hatolnunk e tárgyba, csak a darab főszerepeinek személyesítőiről szólunk néhány szót. Első sorban mindenesetre Lónyai Piroskát kell kiemelnünk, ki kedves megjelenésével bizonyára mindjárt itteni első fellépése alkalmával, mint Magdolna, megnyerte a közönség rokonszenvét. Kellemes csengésű, iskolázott hangja, természetes játéka méltán dicséretet érdemel. Igen rokonszenvesen mutatta be szerepét Kovács Lenke is, mint a szerelmét titkoló s érte szenvedő Mária. Gyárfás Ödön, mint a szenvedélyes, anyja rossz tanácsai és heves vére által tévutra vezetett, de bensejében mégis nemes érzésű Gyurka igen sikerülten alakított. Szilágyi Aladár, mint Törtye Csura, a harangozó, de kivált Rátkay Sándor, mint Marci, a harangozó fia, nem egy ízben nevetelték meg a házat mókáikkal.

Hétfőn, e hó 4-én, Ó Felsőge, a király nevenapja alkalmából díszelőadás volt. A felgördülő függöny festői csoportozatban láttatta a személyzetet, a háttérben Ó Felsőgeének koszorúzott képével. A személyzet élénkelte a himnust, melyet a férfiközönség állva hallgatott meg; a himnus végeztével előlépett Gyárfás Ödön, s meleg, érzésteljes hangon elszavalta saját költeményét „A magyar király”-t. Így alkalmunk nyílt Gyárfás Ödön mint költőt is megismernünk; szerzeménye közvetlen, szíveshez szóló hatásával lelkes éljenzést aratott, mely a királynak ugyan, de neki is szólt. A szavaltat után a személyzet élénkelte a királyhymnust. Kis szünet után újra felgördült a függöny, hogy Bisson bohósága: „Durand és Durand” kacagtassa meg a közönséget, s a közönség északugyan, a szó szoros jelentésében, kacagott is, kivált, midőn Javonon magánzó (Vágó István) panaszát énekelve adta elő Durand Albert, a híres ügyvédnek (Demény). A játék, de a maszkirozás is, jól sikerült egyáltalán; Szilágyi Aladár (Coquardier), Berzenyi Margit (Louise) Krasznay Andor (Durand fűszeres) Demény Albert (Durand, az ügyvéd) Halmay Kornélia (De la Hout-Tourellené), Kovács Lenke (Irma) derekasan megféleltek szerepüknek, mi mellett még ki kell emelnünk, hogy valamennyien tudják is szerepüket, s nem csak a sűgő után mondják el mint annyian.

Kedden Kövessy Albert életképe: „A vigéczek” kerültek színre. A bohóság úgy ment, mint a karikacsapás; Lónyai Piroskát és Rátkay kupléit végig végig megújrázták, a „jambó”-t megtapsolták. Lónyai Piroskát itt is kitűnt élethű játéka által; semmi módorosság, semmi erőltettség nem látszik meg rajta, s ez kiváló előny. A vigéczek egyáltalán, úgy látszik, jól festettek, mert szerdán megismételték.

Csütörtökön, e hó 7-ikén, itt első operette-előadását mutatta be a társulat „Bányamester”-rel. Már többször láttuk itt e darabot s így módunkban van összehasonlításokat tenni. Ezek eredményeként el kell ismernünk, hogy, mi az összjátékot illeti, ezen előadása a „Bányamester”-nek volt a legsikerültebb, s benne oly részleteket is hallottunk, melyeket az eddigiek, hanganyag hiányában, kihagytak. Ugy a magán-, párdalok valamint a kardalok is, s ezt kiemeljük, mind tetszést és tapsot arattak. Lónyai Piroskát (Nelly, csipkeverő lány) minden jelenésekor tapsok, tetszésnyilvánítások fogadták, s ezt meg is érdemli, mert természetű, s a mellett diszkret játéka, az operetteben is, kikerekített, kidomborított egész; éneke biztos, hangja simulékony. Tapsokat aratott Tomory Melissa koloratur énekesnő is, ki Fichtenau grófkisasszonyt adta szelid, finom előkelőséggel; talán nem ártott volna, talán jobban kiemeli a kissé emanczipált grófkisasszony jellemét, ha azt valamivel „snajdig”-abban színezi ki; e megjegyzést azonban nem megrovásképpen tesszük. Martin, a könnyű véru bányamesternek igen jó személyesítője volt Gyárfás Ödönben. Nagy Pistában, ki Roderik herceget adta, jó tenoristát, bir a társulat. Rátkay, mint bányagazgató, nagyon jó alak volt. Pénteken ismét a „Gyimesi vadvirág” került színre; mint előbb, most is sikerült előadásban.

Legyen szabad színházi beszámolóink alkalmával más, de a színészettel összefüggésben levő tervet fölvetnünk. Tudjuk, hogy a „Nemzeti színház” nagy tragikája, Jászay Mari, művészi körutat szándékozik tenni Magyarországon, hogy bemutassa nagyszerű alkotását, Elektrát; nem volna szabad elmulasztanunk az alkalmat, hogy a nagy művésznőt körünkbe is meghívjuk.

Városunk közönsége, mely már több ízben megmutatta, hogy tud lelkesedni a művészetért, bizonyára illően fogadná a szellemi fönség ama kiváló alakját s nem riadna vissza áldozatoktól sem, csak hogy azon ritka szerencsében részesülhessen, Jászay Marit itt is láthatni. Ha másként nem lehet, bizottságot kell alakítani, mely kezébe veszi az ügyet s megszerzi az anyagi módot arra, hogy Jászay Marit megnyerje itteni vendégszerzésre. Városunkban sok az intelligencia, sok a lelkes hölgy, ki bizonyára osztja óhajunkat; első sorban tudnunk kellene, mily tiszteletdíjért volna hajlandó a nagy művésznő ide is eljönni, hegyeink közé. Ez után biztosítani kellene az előadások jövedelmét úgy, hogy derék szintársulatunk se valja kárát! Lapunk szerkesztősége szívesen nyújt segédkezet ez ügyben; hiszen hű óhaja, hogy e város is részese legyen oly ritka művelzetnek, melyet a pártatlan tragika tünemény számba menő játéka nvujt.

KÜLÖNFÉLÉK.

Napirend 1897. október 10-én.

Naptár: Vasárnap, október 10. — Róm. kath. és prot.: B. Fer. — Görög-orosz (szeptember 28.): Bar. — Izraelita: Succoth. — Nap kel: 5 óra 48 perczkor, nyugszik: 5 óra 4 perczkor. — Hold kel délután: 4 óra 33 perczkor nyugszik reggel: 5 óra 40 perczkor. Vasárnap nagymise a Nagy-boldogasszonyról nevezett templomban 9 órakor reggel magyar egyházi beszéddel.

Nagymise a Szent-Katalin templomban 8 órakor reggel, tót egyházi beszéddel.

Az ág. ev. templomban reggel 8—10-ig tót, 10—12-ig magyar isteni tisztelet.

A pártoló tagok által rendezendő lövészet a polgári lövöldön: kezdete délután 1 órakor.

— Személyi hírek. *Farbaky István* orsz. gyűl. képviselőnk ma vagy holnap városunkba érkezik. — *Vadass Jenő* erdőtanácsos és erdészeti akadémiánk jeles tanára érdekes tanulmányutjából városunkba visszatért. — *J. Wankovits* Lajos takarékpénztári igazgató, ujabban vett birtokára utazott.

— Gyász az öröm között. Mint a magányos, tova siető felhő árnya mosolygó, viruló táj felett, úgy borongott egy gyászos esemény emléke az egész ország lelkesült örömén. E bánatos árnyat október hatodika vetette az általános öröm derűjére, az aradi vértanúk gyászos emléke. Nem lehetne magyar, nem lehetne hazafi, ki e napon megfélelkezne a kegyeletről, melylyel ama hős vértanúk dicső emlékének tartozik. S épen azért, mert nyíltan és szabadon lengeti a fekete fátyolt az elvükért, a haza szabadságáért kiszzenvedett hősök sirja felett, épen azért és abban van bizonyítéka mostani lelkesedése igaz, őszinte voltának. A magyar nem tud érzelmet tettetni; gyásza is, öröme, lelkesedése is igaz, őszinte. Ma siratja elesett bajnokait, holnap a jelen érvényesül ismét s lelkesíti a magyart atyja, a királynak szeretete. — S kinek kell olyankor, ha honfőrzelmeket kell kifejezésre juttatni, elől járni, mint az ifjuságnak? Igy október hatodikát is megülte a mi akad. ifjuságunk is a Nagy-Boldogasszony templomban tartott gyászmisével, melyen Podhragyay Pál, prépost-plébános czelebrált. Ne is vesszen ki soha az ifjuság szívéből a haza nagyjainak, hőseinek, vértanúinak emléke.

— Baleset. *Farbaky István* orsz. gyűl. képviselőnk nejét sajnálatos baleset érte. Az urnő ugyanis mult pénteken elcsuszott salonjának sima parkettjein és lábát a bokáján kifeczegette. Szerencsére a baj nem veszélyes és rövid idő alatt orvosolva lesz.

— Hymen. *Greguss Antal* polgártársunk, törv. hat. biz. tag, tb. tűzoltói alparancsnok, mint halljuk, jegyet váltott Sosko Irénke kisasszonnyal, Sosko Ignác hidvégi tanító kedves leányával. — *Weisz Lajos* a Löwy Adolf pécsi nagy czégynek selmezbányai üzletvezetője jegyet váltott *Gutfreund Katicza* kisasszonnyal, *Gutfreund Samu* selmezbányai kereskedő kedves leányával.

— Nagy birtokvétel. *J. Wankovits* Lajos takarékpénztári igazgató, köztisztviselő és szeretetben álló polgártársunk városunkból, nagy sajnálatunkra eltávozik még pedig rövid időn belül. Egy 900 holdas birtokot vett ugyanis Nógrádmegyében Salgótarján mellett 143000 forintért, mely birtokon végzett gazdász fiával Kálmánnal ezentul gazdálkodni fog. Meg vagyunk róla győződve, hogy ha *Wankovits* Lajos városunkból el is megy lakni, azért városunk javát és érdekét ezentul is úgy mint eddig, szíven fogja viselni. Részünkről mi, csak azt kívánjuk a távozóknak, hogy új lakhelyén és társadalmi körében is lelje s igaz háborítlan boldogságot találjon és azt a közbeesülést, melyet városunkban vívott ki magának.

— Akademiánkon eddig beiratkozott: 26 bányász, 8 vaskohász, 5 fémkohász, 27 erdész; összesen: 66. — Az akademia eddigi létszáma a következő: 2 erdőmérnök, 19 III-ad, 19 II-od, 29 I-ső éves, összesen 69 erdész, 37 III-ad, 39 II-od, 39 I-ső éves bányász, összesen 115 és így 184-ből áll az akademiai kusok száma.

— Törv.-hat. bizottságunk közgyűlése mint azt jeleztük, kedden lesz. *Horváth Béla* főispán elnöke alatt megtartva. A közgyűlés igen érdekes tárgysorozattal bir és alkalmat fog nyújtani a biz. tagoknak arra, hogy egyik legfontosabb municipális jogukat, a tisztviselői választási jogot gyakorolhassák. E közgyűlés választja meg ugyanis a városi pénztárnokot, esetleg az ellenőrt és egy számtisztet. Ezen felül a jövő évi költségeloirányzati javaslat is és a város mintegy 24000 frnyi kórházi ápolási költség tartozásának mikénti fedezése is napirendre kerül. Kívánatos volna, tekintettel közbiztonsági állapotainkra, ha e közgyűlésen valamelyik biz. tag a rendőrszemélyzet szaporítása érdekében és a város jobb világitása mellett felszólalna. Hisszük, hogy e közgyűlésen a biz. tagok lehetőleg a legnagyobb számban fognak megjelenni.

— Rendőri hírek. *Hüttlen cseléd*. Nemrég megírtuk, hogy *Winterstein Bernát* vendégloást cselédje *Maruska Flóra* meglopta és tőle elszökött. Most arról értesülünk, hogy nevezett cseléd apjához menekült Alsó-Hámorba, a kinél deponálta a lopott holmit, ő maga pedig tovább szökött, úgy, hogy az ott nyomozó csendőrség csakis a lopott holmit találhatta meg, melyet be is hozott Selmezbányára. Ekkor kitudt, hogy e cseléd nemcsak *Winterstein Bernátot*, de ezt megelőző gazdáját *Takács Miklóst* is meglopta; a tolvaj cseléd állítólag Erdélybe ment. A nyomozás tovább folyik. *Garázdálkodó apa*. P. fotózó czipész, ki már többször állott a rendőrség előtt ittas állapotában elkövetett garázdálkodásai miatt, m. pénteken gyermekeit földhöz vagdosta, persze bepálinkázott állapotban. Szánni való felesége gyors segélyt kért a rendőrségnél mely letartóztatta és két napi elzárásra ítélte. Oh az a borzasztó pálinka! Még az apát is gyermekeivel szemben

vadallattá teszi. — *Találtatott* f. hó 5-én egy jó fajú szép kutya. Igazolult tulajdonosa átveheti a rendőrkapitányságnál.

— **A pachertároi tér** már ez idén rendezve lesz. Krausz Kálmán rendőrfőkapitány vette kezébe a dolgot; a tér rendezéséhez sikerült megnyernie Kapsz István akadémiái kertész, aki a szép czél iránti tekintetből kijelentette, hogy a tér idei berendezéseért, illetve az ő személyes munkájáért mitsem fogad el a teret teljesen ingyen fogja felmérni, berendezni, az utakat és virágágyakat beosztani, és a város által veendő cserjéket és fákat kellően elosztva beültetni. Igen ám! de most jött a java: a vaskerítés és annak alapfala, a mi drága dolog és a város tanácsa már bizony azon a ponton volt, hogy a régi nótát: „nincs pénz“ elzengve az egész parkirozást abban hagyja. De a hol legnagyobb a veszély, ott van legközelebb a segély. Főkapitányunk Kachelmann K. vasgyáros előtt előhozta ezen akadályokat és jelezte, hogy a pénzhány miatt aligha tudja keresztül vinni tervét, mire Kachelmann Károly, a ki minden praktikus jó és szép ideát szívesen karol fel, azonnal kijelentette, hogy ezen térhez szükséges vaskerítést a maga költségén fogja csinosan megcsináltatni, csak csináltassa meg a város ezen kerítéshez szükséges alapfalazatot. Kachelmann Károlynak ez ismét oly kedves ténye, a mely nemcsak jellemként hűen tükrözi vissza és külön dicsőre nem szorul. Most tehát a városon a sor, hogy a szükséges alapfalat mielőbb megcsináltassa és ne akadályozza meg ezen park mielőbbi létesítését, mely park tulajdonképpen egyedüli kedvelt sétahelye lesz a közönségnek és játszótérre a kis gyermekeknek, a kik ma a poros és a szekerek miatt veszélyes országuton kénytelenek játszani. — Ugy halljuk, hogy ezen ügy a f. havi közgyűlés elé kerül, mely hivatva lesz határozni a fölött, hogy megcsináltassa-e a város a kerítés alapfalát, vagy nem? Ismerve azonban törvényhatósági bizottságunk nemes eljárását ily közérdekű ügyekben, bizton hisszük, hogy a pachertároi tér rövid idő alatt rendezve és parkká átalakítva lesz! Rövid időn belül pedig a honvédszobor is fogja díszíteni.

— **A tél beköszöntője.** Ha valamely városunkról szóló beszélyben vagy regényben azt olvasnók: „Október hatodika volt. Csupán, jégfuvallatú szél szivótt végig az utcákon, negédes tánczra hajtván a sűrűn gomolygó hatalmas hópelyheket“, azt hinnők, hogy az író kissé megfellebbezett földrajzi tudományáról, s tévedésből valahová északi Szibériába képzelte városunkat. Pedig csak a komoly valót mondaná el. Bizony havazott is, olyan hideg is volt e hó hatodikán, de most is, hogy télig szegyenkezve, de mégis bunda után kívánczok az ember. Való legyen az, mit az időjósok mondanak, hogy az idén korán beálló, kemény télre legyünk elkészülve?! Ha úgy van, pedig minden jel arra mutat, akkor nincs okunk örülni, s pénzárcaink előre borzad azon áldozatoktól, melyeket tüzelőfára kell hoznia. Azokra a hulló hópelyhekre bizony könnyes szemmel nézhetett sok szegény ember, ki a mostani nagy drágaság mellett alig tud betevő falatra szert tenni s most még a tél hidegével, keserű nélkülözéseivel kellend megküzdnie. Ilyenkor kellene, hogy nyílt, fogékony szívekre találjon a humanizmus első s legszentebb parancsa: „Szeresd felebarátodat!“ Juttassanak azok, a kiknek van, azoknak, kiknek nincs. De sajnos begazolult tény az, hogy inkább könyörül meg a szegény ember a szegényen, mint a gazdag, kinek szívet a birtok, az arany elfáitotta. Vagy tán sötétben látunk?! Győzzenek meg róla a gazdagok; óhajjuk ezt a nélkülözők, az inségesek érdekében.

— „Glück Auf!“ czim alatt megjelent egy, 1898. évre szóló képes bányászati és kohászati naptár Winterbergában. E naptár annyiban bír érdekléssel ránk selmecezi nézve is, a mennyiben Ernst E. főbányatanácsos tollából városunk és különösen bányász és erdész akadémiánk rövid története is foglaltatik, Backer Alajos jeles fényképészünk felvételeiből származó képekkel. Így Selmezbánya látóképe a Sindelyhegyről felvéve, a Leányvár, az új akadémiái palota, a Ferencz-aknai telep, a Szt.-Háromság tér, az u. n. bányahatósági épület és polgármesterünk háza, melyben egykor a „Bányamécshez“ czimzett akadémikus kávéház és a főtéri akadémiái palota (Fritz ház) van e naptárban sikerült képekben reprodukálva. A szövegből közöljük az első sort, mely magyarra fordítva így hangzik: „Vén Selmezbánya, te kedves, dicsőségben gazdag város! és a végső sorát, mely így szól: „Azon kívánsággal zárjuk be leírásunkat, hogy a selmecezi öreg bányászakadémia ezentel is viruljon a hatalmas lendületet vett magyar bányász és az egész monarchia dicsőségére.“ E kívánsághoz mi is teljes lelkünkből hozzá járulunk.

— **Lövészet.** A mult vasárnapi, október 3-án tartott lövészet megint igen szép eredményű volt, a mennyiben 417 lövéssel 548 köregység találtatott. Az első díjat Seidel Ágoston, a másodikat pedig Fiedler Gyula nyerte el egy-egy négyesre. Négyest lőttek: Friebert Ferencz 3-at, Fiedler Gyula 4-et és Seidel Ágoston 5-öt. Ma lesz a pártoló tagok által rendezendő „beste“ s valószínű, hogy ezzel a lövészeti saison be lesz fejezve.

— **Vidéki rövid hírek.** *Garam-Szt.-Kereszten és Zsarnóczán* a Garamon keresztül vashidat terveznek, mely a jövő tavaszon fog épülni. Bizony Zsarnóczán nagyon is kellene egy vashid, mert a jelenlegi már rozoga állapotban van most is, hát még a jégjárás hogy meg fogja viselni. — *Szandríkon* új iskolát alapítottak s tanítójuk Loser Imre lett, ki az iskolai teendőin kívül egy bányász-zenekar létrehozásán fáradozik. Sok sikert e munkájához. — *Zsarnóczán* mint halljuk az ovodások ismét szinelőadással fognak kedveskedni. Még el sem felejtettük a multkorit, már is örülhetünk, hogy újabb alkalmunk lesz tapasztalni, mint magyarosodnak esemetéink, hazánk leendő polgárai.

— **A városi erdei fa vételre,** mint halljuk, már egy harmadik vállalkozó is akar ajánlatot tenni, mely ajánlat szerint a városnak évenként 5000 frttal biztosítana több jövedelmet, mint a Popper-czég; e tiz év alatt 50000 frtot tenne ki. Nem megvetendő kis összeg volna ez... ámdé vigyázat és óvatosság!

Piaczi árkimutatás

az 1897. év október hó 9-én tartott hetivásárról.

Az árú megnevezése	Ára		Az árú megnevezése	Ára	
	legal	legm		legal	legm
Búza mázsája	10.—	11.—	Borjúhus	—50	—60
Rozs	6.90	10.—	Sertésus	—48	—52
Árpa	6.50	7.—	Kolbász	—70	—80
Zab	6.20	6.70	Szalonna	—64	—70
Bab	16.—	17.—	Disznózsir	—	—70
Borsó	12.—	14.—	Ludzsir	1.—	1.20
Lenese	—	20.—	Vaj	—70	—80
Mák	20.—	24.—	Turó	—28	—36
Buzaliszt	18.—	20.—	Méz	1.—	1.40
Rozsliszt	16.—	18.—	Buzakenyér	—12	—16
Árpada	16.—	18.—	Szopós malacz drbja	2.—	3.—
Rizs	18.—	26.—	Nyul	1.—	1.30
Káposzta fejenként	—	—08	Tojás	—	—02
Burgonya egy zsák	2.50	3.—	Csibe	—40	—80
Nyers kávé klg.-ja	2.—	2.50	Káppan	1.—	1.20
Bors	1.20	1.30	Kacsa	1.—	1.50
Paprika	—80	1.20	Liba	1.20	2.—
Czukor süveg	—44	—48	Tej	—08	—10
Czukor koczka	—46	—50	Tejszin	—20	—24
Marhahus	—44	—50	Boreczet	—36	—40
Juhhus	—44	—48	Tüzifa	1.45	2.50

Selmecezi epigrammák.

1. Az új lyceum falára.

Szent öregem! nézz rám figyelemmel fön a magasból,
Hogy híven védjem: árva — magyar sereged.

2. A városi kapura.

Két szót el ne felejtés vándor, ha belépsz ide hozzánk,
Kérdeni, meg van-e már: vízvezeték, nyaraló?

3. A vasuti álfomásra.

Selmecezi polgártárs szíve mélyén érzi a hálát,
Itt van az új masina: olesőbb a picoló.

4. Dalköri új jelge.

Éljen a dal! kiabáltuk még nemrég diadallal,
Él — de nem ajkunkon, csak kiabálni tudunk.

5. A kaszinó falára.

Itt van a sok hírlap, de mihaszna, ha játszani véle
Nem lehet a kalabert, füstöt nyelni segít.

6. Az uszodára.

Mit nem vitt ki bizottság — im szép példa vagyok rá,
Vizzel hirdetem én: éljen a gyors Colomann.

7. A lövőház falára.

Hangzik a puska lövés — polgárinak óh be szegény hang!
Szében pukkanik el pisztoly urí kézen.

8. A sörházra.

Sör voltam, mikoron még küldtek selmecezi völgybe,
És mi vagyok mostan? sarga — gyanus felemás.

9. A színházra.

Pajta vagyok — nem szín, vásárban téli alomtár,
Csak csepürágónak nyujthatok én falakat.

10. A nyaralómra.

Jer keblemre hűsölni, de búj el a csunya világtól,
Még azt mondják rád — híjas! a négy kereked.

11. Szitnyára.

Többször jönnél el te mihozzánk, mint mi tehozzád,
Hogy meg lásd, kik is ők — selmecezi túri fiak.

12. A selmecezi epigrammák írójára

Óh te szegény hellén költő, minek adad a példát,
Irni szeretne, de oh! fűzfá-sipon fűtörész.

Eppigrammatikus

Megszűnt a díszbalekság.

Humoros szokás volt Selmezbányán régtől,
Hogy a fiatalság felültetés végből
Minden év kezdetén „balek“-ot szemelt ki,
Ki „díszbalek“-ságra tudott így szert tenni.
Ez köszönté fel az álfőigazgatót,
Vagyis e szerepet játszó szolgát: Ondrót.

1897. évi 3758. szám.

Árverési hirdetmény.

Alólírott erdőhivatal közhírré teszi, hogy az alább felsorolt tölgy- és bükkfa-anyagoknak tövön leendő eladása iránt folyó évi október hó 28-án délelőtt 10 órakor, Zsarnóczán, az erdőhivatal tanácstermében írásbeli zártajánlatok útján árverés fog tartatni. — Eladás alá kerül:

Tétel	Az erdőgondnokság megnevezése	A vágások üzemtervi megjelölése				A vágás neve	Az eladás alá kerülő törzsek száma		Kikiáltási ár	
		üzem- osztály	vágás- sor	tag	osztag		tölgy	bükk gyertyán	frt	kr
1.		A	III.	15	29	tarvágás	2,618	—	14,424	49
		A	III.	18	68	vetővágás	372	—	865	33
2.	Garamrév	A	IV.	19	5	"	821	48	3,130	64
		A	IV.	19	6	"	511	52	2,030	36
3.		A	VI.	34	21	"	503	62	438	76
		A	VII.	38	11	"	383	—	1,519	14
együtt:							5,208	162	22,408	72
4.	Geletnek	C	I.	1	5/	vetővágás	139	270	1,383	57
5.	Selmezbánya	A	I.	1	7	tarvágás	1,247	—	6,556	60
6.	Szélakna	—	I.	2	28/	"	867	—	5,143	74
Összesen:							7,461	432	35,492	63

Az ajánlatok osztagonként teendők, tehát az összes fatömeg szándékolt megvétele esetében is osztagonként tüntetendő ki a megajánlott ár. — A 2-ik tétel alatt csoportosított vágások csakis együttesen adhatók el. — Bánatpénzgyanánt a kikiáltási ár 10%-a teendő le. — Az árverési és szerződési feltételek a szokásos hivatalos órák alatt az erdőhivatalnál megtekinthetők. — Utóajánlatok el nem fogadhatók.

Zsarnóczán, 1897. évi október hó 1-én.

M. kir. erdőhivatal.

Igy tartott ez régtől fogva évről-évre,
Fiatalság s minden lakos öröme.
Még sok professzornak arcán is mosoly ült,
Mikor e felülés pompásan sikerült;
Midőn a „díszbalek“ izzó verejtékkel
Mondá el rengeteg előkészülettel
Megcsinált beszédét és várva a hatást,
Hallania kellett roppant hahotázást;
Mert kihez szónokla, nem volt senki sem más,
Mint a szerepét jól játszó szolga: András.
Most, hogy amugy is oly rideg itt az élet,
E tréfás szokásnak vetett — (miért?!) — véget
Akadémiánknak szigorú tanácsa . . .
S gondolja, hogy ennek léssen jó hatása?? —

Főispánunk, mint lapunk zártakor értesülünk, holnap, hétfőn érkezik városunkba. Tiszteletére a szintársulat ugyanaznap díszelőadást ad. Mire felhívjuk közönségünk figyelmét.

— **Szerkesztői üzenetek.** Táltos. — B. K. Kérdéseikre csak annyit mondhatunk, hogy utánjárásunknak sikerült megtudni, hogy a „díszbalekság“-ot az akadémia igazgató tanácsa csakugyan beszüntette. Hogy mily okokból tette ezt? azt nem tudjuk [és az akadémia belügyeibe elvből nem avatkozunk. — Zsarnóca. Lehet!]

A közönség köréből.

Üzletemet Dukász Gyula urnak átadva és Vihnyére távozva el nem mulaszthatom, hogy a n. é. közönségnek azon szives pártfogásáért és jó indulatáért, mellyel üzletemet és szerény személyemet is kitüntetni kegyeskedett, hálás köszönetemnek kifejezést adjak.

Kiváló tisztelettel

Liptay László.

H I R D E T É S E K.

Eladó ház.

Egy földszintes, 2 szoba, konyha, élés kamra, fartóból álló ház, kis kerttel a kis állatvásártér közelében **szabadkézből eladó.** — Bővebbet megtudhatni; **Jähn Vilmos** szabómester urnál.

Két szobás szépen bebutorozott, külön bejárattal, földszintes lakás, 5 ablakkal egy vagy két úr részére **azonnal kiadó.** — Bővebbet megtudhatni a **kiadó-hivatalban.**

Egy nagy raktárhelyiség a gyár-utczában jutányos áron azonnal bérbeadó. — Tudakozhatni **Barth Antal** hentes mesternél.

Üzleti jelentés.

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönség becses tudomására hozni, hogy **Liptay László ur üzletét átvéve nagy üveg, porcellán stb.**

áruházamat

ezen üzletbe (Priviczky-féle házba a Terasszon) **helyeztem át.**

Megküzönve ez alkalomból is az irántam tanúsított pártfogást, tisztelettel kérem azt továbbra részemre fenntartani. Kitünő tisztelettel

DUKÁSZ GYULA.

Egy ház

két szobával, 4 lóra való istállóval, 2 nagy kocsi-szinnel, egy nagy kerttel, 150 darab gyümölcs-fával az óvár mellett

igen olesón eladó,

HELL JAKAB.

Ház-eladás.

Beleges állapota miatt elhatározta magát az alólírott, hogy a Honvéd-utcában, 57. szám alatt lévő, csak legújabbán renovált

házát

kéz alatt, még e hó végeig, igen olcsó áron eladja.

Bővebbel megtudhatni nála.

Czunna József,
háztulajdonos.

Előnyös tőke-befektetés!

Eladok **254 darab**

selmeczi keresk. és hitelintézeti

RÉSZVÉNYT,

darabonként 80 frtjával, 10 drb átvételénél 75 frtjával.

Mult évi osztalék 6 frt volt.

Hell Jakab.

I. magyar királyi szabadalmazott

osztálysorsjáték

A magyar kir. osztálysorsjáték
50.000 nyereseményének
jegyzéke.

A legnagyobb nyeresemény a játékterv 9. §. szerint:

1.000,000 korona.
Egy millió

A nyeresemények különleges beosztása a következő:

Nyeremények	Korona
1 á	600,000
1 „	400,000
1 „	200,000
2 „	100,000
1 „	90,000
1 „	80,000
1 „	70,000
2 „	60,000
1 „	40,000
5 „	30,000
1 „	25,000
7 „	20,000
3 „	15,000
31 „	10,000
67 „	5,000
3 „	3,000
432 „	2,000
763 „	1,000
1238 „	500
90 „	300
31700 „	200
3900 „	170
4900 „	130
50 „	100
3900 „	80
2900 „	40

50000 nyeresemény és jutalom 13.160,000 kor. összegben, mely 6 osztályban sorsoltatik ki.

Az 1897. év február hó 27-iki törvény szerint a kis lutri megszűnik és ezen osztálysorsjáték által pótolatik. Németországban ezen nemű sorsjátékok már 100 év óta fennállanak és az illető sorsjegyek eladattak. Nálunk Magyarországon is emelkedik iránta az érdeklődés, mert a sorsjegyek legnagyobb része biztos kezekben van. Nemsokára ilyenek csak ráfizetéssel lesznek kaphatók. Azért ajánljuk, hogy a vétellel ne késünk.

A magyar osztálysorsjáték áll:

100.000 és **50.000**
eredeti sors- és pénznye-
jegyből ményből.

A nyerési esélyek oly előnyösek, hogy az eddigi kis lutri vagy egy igérvény vétele ezzel nem is hasonlítható össze. Ily előnyös esélyekkel szemben mindenki nyujtsa kezét a szerencsének, viszonyaihoz képest.

Az összes 50.000 nyeresemény a mellette álló nyeresemény-jegyzékből látható; ezen nyeresemények 6 részben lesznek kisorsolva és a nyerő sorsjegy készpénzben kifizetetik.

A sorsjegyek ára az első húzáshoz:

6 frt egy egész eredeti sorsjegy
3 „ „ egy fél „ „
1.50 „ „ egy negyed „ „
0.75 „ „ egy nyolcad „ „

A húzások a fővárosi vigadó épületében nyilvánosan történnek a m. kir. kormány felügyelete alatt és egy kir. közjegyző előtt. A húzásnál mindenki jelen lehet.

Mi üzlethelyiségünkben elárusítjuk vagy utánvétellel, vagy az összeg póstautalványnyal való beküldése ellenében ajánlott levélben elküldjük az eredeti sorsjegyeket. Minden egyes vevő nevét azonnal feljegyezzük és vevőink minden egyes húzás után megkapják a kimerítő sorsolási jegyzéket.

Eichel Sándor özvegye és utódja

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítóit,

SELMECZBÁNYA, Kis állatvásártér.

Tudomásul!

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a Trauer Gyula ur volt üzlethelyiségét

ujjonnan berendeztem

és azt fűszer, festék és különféle a fűszerkereskedésbe illő árukkal dűsan felszereltem. Különösen bátor vagyok felemlíteni, hogy ezen üzletemet

mindennemű iskolaszerekkel,

u. m. papír, toll, irón, tinta, rajzeszközök, füzetek, jegyzőkönyvek stbivel elláttam és azok ott kitűnő minőségben, nagy választékban, igen jutányos árak mellett kaphatók.

De figyelembe véve a n. é. közönség kényelmét is, ezen üzletemben

dohánytőzsdét

is rendeztem be úgy, hogy abban a különféle szivarok, szivarkák és dohányneműek árusítatnak.

Bátor vagyok emlékeztetnie ezen új üzletemmel szomszédos régi üzletemet is, hol úgy mint eddig, ezentul is t. vevőim a legszolidabb és legkulsabb módon szolgáltatnak ki.

Kérve nagyrabecsült pártfogását, maradok kiváló tisztelettel

alázatos szolgálja

ERNST ZSIGMOND.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy a legmodernebb igényeknek is teljesen megfelelőleg berendezett

szabóüzletemet

*** Az őszi idényre**

a legdivatosabb, tartósabb és finomabb különféle bel- és külföldi szövetekkel dűsan felszereltem és azok nagy választékban állanak a tisztelt közönség rendelkezésére. A midőn ezt nagyra becsült tudomására hozni szerencsém van, egyuttal biztosíthatom arról, hogy üzletemben minden nemű öltönyök a legújabb és legdivatosabb kivitelben készülnek.

Becsés pártfogását kérve maradok

kiváló tisztelettel

Czemmel György
szabóüzlet-tulajdonos.

Ház-eladás.

7 szoba, 2 konyha, udvar és kertből álló, a Lövész-utcában, 14. szám alatt fekvő

ház

családi körülmények miatt, szabadkézből eladó.

Bővebbet:

Seidel Agoston
háztulajdonosnál.

The Continental
Bodega Company.
Valódi hamisítatlan
külföldi borok

• Portbor.
• Sherry.
• Madeira.
• Marsala.
• Malaga.
Tarragona s.a.
Legjobb
bevásárlási forrása

Raktár:
**ERNST * *
ZSIGMOND**
úrnál 5-20
Selmeczbányán.

OSZTÁLYSORSJEGYEK
kaphatók
e lap kiadóhivatalában.

Bérbeadó lakás.

A terasszon lévő házamban az I. emelet több évre bérbeadó: a lakás áll 5 elegáns, nagy, parkettirozott, gázbevezetéssel ellátott szobából és nagy kertből nyári házzal. — A bérlet 1898. évi október 1-től veheti kezdetét.

HELL JAKAB.

Gyár: **Alsó Hámor, Bars megye.**
Gyári főraktár: **BUDAPEST, Andrássy-ut 29. (I. em.)**

A „SZANDRIK” ezüstárú-gyár,
mely az 1752-ben Selmeczbányán alapított Geramb J. J. unio tulajdona,
saját vagy adott rajzok szerint előállit:

mindennemű ezüstárút,
mint asztaldiszeket, gyümölcstartókat (jardiniéres-készleteket), zsirandolókat, gyertyatartókat, serlegeket,
dísz-émléktárgyakat és versenydíjakat,
mindennemű evő-készletet gazdag választékban,
pipere-tárgyakat. stb. stb.